

Ks. Antoni Podgórski

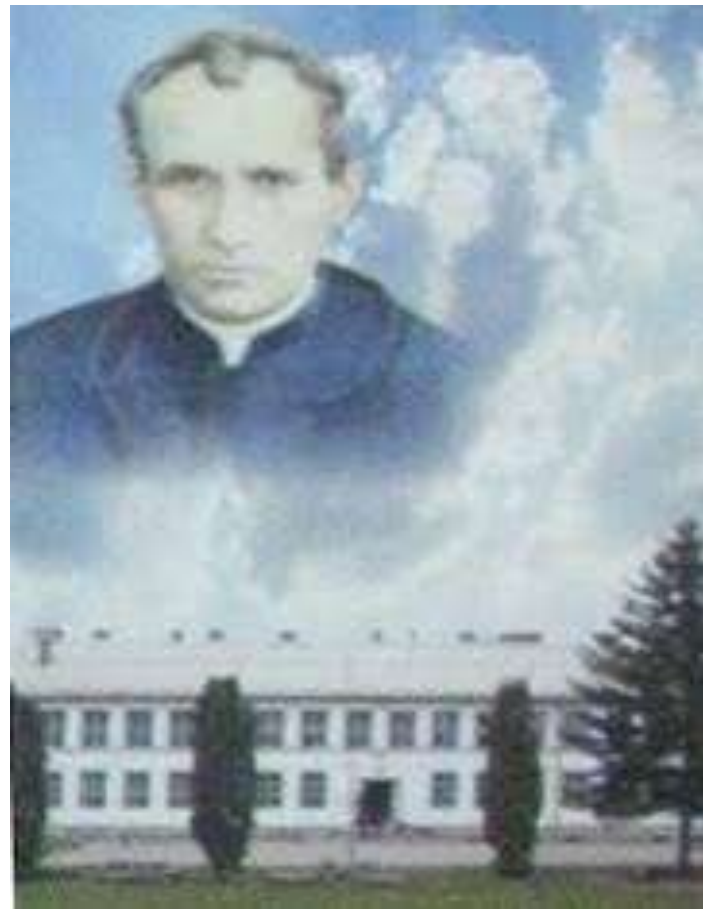
PREZENTACJE WYKONAŁA: MARIA JURCZYK KLASA 8B

Ks. Antoni Podgórski – życiorys

Urodził się 31 marca 1848 roku w Sanoku. Był synem Wojciecha Podgórskiego i Agaty Hydzik.

Edukacja

W Sanoku ukończył szkołę elementarną, a średnie wykształcenie zdobył we Lwowie. Tam też rozpoczął studia na kierunku budowlanym, jednak po trzech latach je przerwał i w 1870 roku wstąpił do Seminarium Duchownego we Lwowie. Święcenia kapłańskie przyjął w Przemyślu w 1874 r., a po czterech latach objął parafię Iwonicz.

Święcenia kapłańskie i probostwo iwonickie ks. Podgórskiego

W czerwcu 1874 roku otrzymał święcenia kapłańskie. Na pierwszej placówce duszpasterskiej jako wikariusz pracował w parafii Romanów, następnie w Połomi. Od kwietnia 1877 roku był wikariuszem w Czudcu, a od listopada tego roku w Sanoku. Pod koniec 1878 roku z prezenty kolatora parafii Iwonicz, hrabiego Michała Załuskiego, otrzymał probostwo iwonickie, po zmarłym księdzu Karolu Poprawskim.

Parafia Iwonicz, związana z rozwijającym się uzdrowiskiem w Zdroju, wymagała wzmożonej pracy na polu religijnym i oświatowym.

Posługa ks. Antoniego w Iwoniczu

Ks. Antoni okazał się dla Iwonicza wprost **opatrnościowym**. Swoje działania skierował głównie na zaspokojenie potrzeb mieszkańców

w zakresie religijnym, oświatowym i społecznym. Słusznie zaplanował, że pomocą w tym zakresie będą ludzie żyjący we wspólnocie religijnej, prowadzący życie konsekrowane. Dlatego w 1883 r. sprowadził siostry felicjanki, które prowadziły szkołę dla dziewcząt – początkowo w drewnianym klasztorze, a kiedy ten okazał się niewystarczający, wybudował klasztor murowany, z kaplicą „Opatrzności Bożej” i założył sierociniec dla dziewcząt imienia św. Kazimierza. Przy klasztorze sióstr felicjanek w Iwoniczu skupiało się odtąd życie religijne i kulturalne wioski i parafii, a sieroty (dziewczynki) z okolicznych stron miały tu swój bezpieczny dom, lecz został on zburzony w 1951 roku, kiedy władze odebrały siostrom opiekę nad sierotami, a zleciły im 80 chłopców niedorozwiniętych i umysłowo chorych w wieku do lat 18 . *Ich następczynie czynią to w sposób ofiarny i godny do dzisiaj.*

W **1880 r.** ks. Podgórski, mając na uwadze lokalowe potrzeby sakralne, dokonał rozbudowy miejscowej świątyni. Znał się na budownictwie jako „niedoszły” budowlaniec. Sam kreślił plany i brał czynny udział przy budowie jako zwykły robotnik.

Istniejący dotychczas kościół przedłużył, dobudował trzy boczne kaplice i wieżę. Wszystko z drzewa jodłowego, cały kościół z zewnątrz obił deskami jodłowymi, a dach pokrył blachą. Aby zwiększyć wysokość kościoła, zlikwidował podziemia i obniżony został teren przylegający do ścian świątyni, stąd obecność swoistych klombów przykościelnych.

Ponadto ks. Antoni przedłużył dziedziniec przed kościołem, który wykończył podmurówką, a plac wyłożył płytami kamiennymi. Sprawił 21-głosowe organy oraz trzeci dzwon, nadając mu imię „Michał”, na cześć ówczesnego dziedzica Michała Załuskiego. Prezbiterium, zakrystia i nawa po boczne kaplice oraz belka zwana tęczą pozostały te same. Rozbudowa została w całości przeprowadzona w jednym 1880 roku. Potwierdzeniem jest poniższy dokument, znaleziony w 1978 r. w kuli pod krzyżem na wieży kościelnej, podczas zmiany pokrycia dachu przez księdza prałata Kazimierza Piotrowskiego.

Rozbudowa świątyni w Iwoniczu

Wkład osób trzecich dla kościoła w Iwoniczu

Ks. Podgórski rozbudowywał i upiększał kościół, wykorzystując lokalne talenty malarskie i rzeźbiarskie. *Pracami ciesielskimi* kierował majster ciesielski **Michał Ukleja z Wietrzna**. Z **Haczowa** sprowadził rzeźbiarza **Józefa Aszklara**, który na miejscu, z ciętych lip plebańskich, wyrzeźbił główny ołtarz, chrzcielnicę, oraz wszystkie figury i ozdoby w kościele, a także z kamienia 4 figury otaczające kościół. Malarze, **Paweł i Jan Bogdańscy (ojciec i syn) z Jaślisk**, wymalowali cały kościół, *uprzednio wyklejony płótnem*. Wymalowali też obrazy *do ołtarzy*. Główny ołtarz i chrzcielnica oraz dużo ozdób w bocznych ołtarzach, a także na chórze i ambonie zostało wyłożonych **prawdziwym złotem**. W kościele położono posadzkę kamionkową, a w prezbiterium marmurową. W roku 1912, sumptem parafii wybudował murowaną organistówkę, która została wykończona już po jego śmierci.

Ołtarz w kościele pw. Wszystkich Świętych

Poświęcenie ks. Antoniego dla Iwonicza i jego mieszkańców

Ks. Antoni Podgórski poświęcał się dla wyższych celów, wielce zaangażowany w sprawy parafii i mieszkańców, żył skromnie, posiłki dostarczane przez Siostry oddawał głodnym, a sam niejednokrotnie ograniczał się do ziemniaków pieczonych w popielniku. Poświęcenie ks. Antoniego było podbudowane osobistą ascezą i kapłańską pobożnością. Jednak cała jego iwonicka posługa nie była wolna od doświadczanych cierpień duchowych i fizycznych.

Ks. Antoni Podgórski gorliwie wypełniał obowiązki duszpasterski, starając się umocnić wiarę wśród parafian. Założył *Stowarzyszenie Najświętszego Serca Jezusowego, Żywy Różaniec, Bractwo Szkaplerza NMP, Bractwo Świętej Rodziny, Bractwo Najświętszego Sakramentu, Bractwo Wstrzemięźliwości, Bractwo Aniołów Stróżów, Bractwo św. Antoniego i Trzeci Zakon św. Franciszka Serafickiego.*

Śmierć ks. Antoniego Podgórskiego – 06.09.1912

Ksiądz Antoni Podgórski zmarł **6 września 1912 roku**, w wieku 64 lat, na nieuleczalną wtedy **gruźlicę** (suchoty, galopki). Pochowany został na cmentarzu w Iwoniczu. Pomnik na grobie jest oznaką wdzięczności ówczesnych parafian. Został wstępnie odnowiony w 2009 roku, a obecnie jest w planie całkowite jego odrestaurowanie.

Dzieła księdza Podgórskiego wyrastały z jego miłości ku Bogu i poświęcenia, ukierunkowanego na drugiego człowieka, szczególnie nieszczęśliwego. Jego ofiarne życie niech będzie przykładem dla współczesnych i przyszłych pokoleń.

Pomnik nagrobny

Upamiętnienie i uhonorowanie ks. Podgórskiego

Dla upamiętnienia i uhonorowania zasłużonego dla parafii i szkolnictwa świątobliwego proboszcza, iwoniczanie wybrali ks. Antoniego Podgórskiego na patrona Szkoły Podstawowej w Iwoniczu. Nadanie Imienia oraz Sztandaru Szkoły z wizerunkiem Księdza odbyło się w 150-tą rocznicę szkolnictwa w Iwoniczu, w dniu 5 czerwca 2009 roku

Podczas przygotowań do uroczystości – w celu bliższego poznania księdza i przybliżenia jego zasług – zorganizowany został w szkole konkurs rodzinny „Śladami ks. Antoniego Podgórskiego”. Prace w formie plastycznej oraz inscenizacje, wiersze i piosenki dziękczynne, zaprezentowane zostały społeczności szkolnej i zamieszczone są w „Pamiętniku Jubileuszowym”. Jedna z piosenek, napisana przez siostrę felicjanę Barbarę Janus, została wybrana na Hymn Szkoły.

Sztandar
szkoły z
wizerunkiem
ks. Antoniego

Pamiątkowa tablica poświęcona człowiekowi, który swoją pracą najbardziej zapisał się w życiu parafii

Kiedy diecezja przemyska obchodziła **600-lecie** swego istnienia a pasterz diecezji zalecił, by podczas uroczystości parafialnej odsłonięto w tym dniu **tablicę pamiątkową poświęconą, człowiekowi, który swoją pracą najbardziej zapisał się w życiu parafii**, a pośrednio w życiu diecezji, parafia Iwonicz nie miała wątpliwości komu te tablice poświęcić. **W całej - ponad pół tysięcznej historii parafii - taką postacią był niewątpliwie ks. Antonii Podgórski.**

Tekst zapisany na tej tablicy:

Z OKAZJI 600-LECIA DIECEZJI PRZEMYSKIEJ
BUDOWNICZEMU ZAKŁADÓW
DLA NIEULECZALNIE CHORYCH
GORLIWEMU I ŚWIĄTOBLIWEMU DUSZPASTERZOWI,
NAJBARDZIEJ ZASŁUŻONEMU KAPŁANOWI
W DZIEJACH PARAFII IWONICZ
KSIEDZU ANTONIEMU PODGÓRSKIEMU
(1848 - 1912)

Z OKAZJI 600-LECIA
DIECEZJI PRZEMYSKIEJ
BUDOWNICZEMU ZAKŁADÓW
DLA NIEULECZALNIE CHORYCH
GORLIWEMU I ŚWIĄTOBLIWEMU
DUSZPASTERZOWI
NAJBARDZIEJ ZASŁUŻONEMU
KAPŁANOWI
W DZIEJACH PARAFII IWONICZ
Ks. ANTONIEMU PODGÓRSKIEMU
1848 - 1912
IWONICZ 1977r. WDZIECZNI PARAFIANIE

Bibliografia

- <http://www.sp.iwonicz.pl/>
- <http://www.ocaliwonicz.pl/ks-antoni-podgorski/>
- <http://www.sp.iwonicz.pl/img/rozne/patron.jpg>
- <https://parafiaiwonicz.pl/>
- <http://www.ocaliwonicz.pl/ks-antoni-podgorski/>